

पद ३१६

(राग: जोगिया - ताल: दीपचंदी)

अमंगल काया किती म्हनुनि धुशी । ते प्रक्षाळितां काय निर्मळ
होसी ॥१॥ मुळीं देह पहा कशाचा तो आहे । मातेचें रक्त पिता
रेत होय ॥२॥ अस्थि मांस नाडी चर्म गुंडाळा । तया मध्यें तापे

नरकाग्नि ज्वाला ॥३॥ म्हणे माणिक तूं नसे तुझ्या ठाया । म्हणुनी
धू धू श्रमतोसी वाया ॥४॥